

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 11/04/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 40

THẾ NÀO GỌI LÀ THÁNH NHÂN

Người thế gian cho rằng người nào làm được kỳ tích, làm những điều thần bí thì người đó là Thánh nhân. Người xưa định nghĩa Thánh nhân là: *“Làm được sau đó mới nói là Thánh nhân”*. Thánh nhân là người làm được theo giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền sau đó nói những việc mình đã làm cho người khác nghe. Có những người chỉ nói mà không làm như Hòa Thượng thường nói: ***“Có những người bảo người khác bố thí nhưng họ thì tiền vào càng nhiều càng tốt”***. Thánh Nhân là người không chế được tập khí, phiền não của chính mình. Người làm ra nhiều kỳ tích nhưng vẫn bị tập khí, phiền não sai sử thì họ vẫn là phàm phu. Chúng ta luôn bị khống chế bởi *“tự tư tự lợi”*, ý niệm hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*, *“tham, sân, si, mạn”*.

Ngày trước, có một người nói với tôi, họ nhìn thấy một người bị tai nạn giao thông ngã bất tỉnh, sau đó, có một người đọc một câu thần chú, làm một vài động tác thì người bị tai nạn liền có thể đứng dậy bình thường. Con người, không ai là có thể tránh khỏi Sinh – Lão – Bệnh – Tử, đây là họ dàn dựng để dùng ma thuật khiến người khác tin theo. Có người nói, họ đang tu một pháp giúp người nữ 80 tuổi máu huyết vẫn điều hòa. Nếu một người già mà máu huyết, sinh lý vẫn bình thường thì điều này chỉ khiến họ đau khổ. Đối với người 80 tuổi thì điều cần thiết là họ không còn tập khí, phiền não, không còn *“tự tư tự lợi”*, ý niệm hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*. Ở thế gian, những giáo huấn không phù hợp sẽ bị thời gian, không gian đào thải, giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền đã trải qua hàng ngàn năm; giáo huấn của các Ngài đã được thời gian, không gian minh chứng.

Thánh nhân là người làm được những việc mà người bình thường không làm được. Phàm phu hằng ngày bị tập khí, phiền não sai sử. Thánh nhân không bị sai sử bởi tập khí, phiền não mà họ là người sai sử lại tập khí, phiền não. Người nói hay khiến *“hoa trời rơi rụng”*, thu hút được nhiều người nghe nhưng họ vẫn bị chi phối bởi tập khí, phiền não thì họ vẫn là phàm phu. Chúng ta phải thoát được sự ràng buộc, sai sử của tập khí, phiền não. Hằng ngày, chúng ta bị sai sử bởi tập khí ăn, ngủ thì chúng ta vẫn là một phàm phu tầm thường.

Ngày trước, có người hỏi tôi, Hòa Thượng Tịnh Không là vị Phật nào tái sanh. Tôi nói: *“Hòa Thượng là một người bình thường, Ngài là một phàm phu tiêu chuẩn”*. Người thế

gian cho rằng chỉ Phật Bồ Tát tái lai mới có thể làm được những việc phi thường vậy thì người bình thường sẽ không thể tu hành thành tựu. Phật Bồ Tát cũng là do người tu hành mà thành. Mỗi chúng ta đều có thể đạt đến được vị trí như các Ngài nếu chúng ta thật làm.

Có những người tự xưng mình là một vị Phật Bồ Tát nào đó, họ vẫn còn nguyên “*năm dục sáu trần*” vậy mà vẫn có nhiều người tin theo họ. Hòa Thượng nói: “***Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt nhưng không thích nghe khuyên***”. Hòa Thượng nói, có nhiều người đến nói với Hòa Thượng là họ đã chứng ngộ, họ nhờ Hòa Thượng ấn chứng giúp họ. Hòa Thượng nói: “***Tôi là một phàm phu chưa chứng đạo, nếu mọi người đã chứng đạo thì mọi người sẽ biết rõ tôi là người chưa chứng đạo, sẽ không đến để nhờ tôi ấn chứng***”. Người chứng đạo là người minh tường mọi sự, mọi việc.

Hòa Thượng từng nói: “***Khi chúng ta lên niệm Phật đường niệm Phật nếu chúng ta tin tưởng rằng tượng Phật là hóa thân của Phật A Di Đà, chúng ta dùng tâm chân thành, cung kính với hóa thân của Phật thì hành động của chúng ta sẽ hoàn toàn khác***”. Chúng ta coi trước mặt mình là một bức tượng Phật làm bằng xi măng, giấy thì chúng ta không thể khởi được tâm cung kính, chúng ta vẫn lười biếng thậm chí vẫn tạo nghiệp. Phật A Di Đà có vô lượng vô biên thân, nếu chúng ta tin rằng bức tượng đó là hóa thân của Phật A Di Đà thì tâm thái của chúng ta sẽ hoàn toàn khác.

Chúng ta đừng tin những lời người khác tán tụng mà tự cho rằng mình đã có thành tựu nhất định. Chúng ta quán sát, sau 5 năm, 10 năm, 20 năm, tập khí, phiền não của chúng ta đã giảm hay chưa thì chúng ta sẽ biết mình có thành tựu hay không. Người khác nói chúng ta là Thánh nhân, là Bồ Tát mà chúng ta tin theo thì chúng ta đã sai! Ở thế gian, rất nhiều người bị lừa, những người đến nhờ Hòa Thượng ấn chứng cho họ là họ đã chứng ngộ là những người bị lừa.

Hòa Thượng nói: “***Thích Ca Mâu Ni Phật sau khi thành tựu thì làm công việc giáo dục xã hội đa nguyên văn hóa. “Đa nguyên văn hóa” là Ngài dạy học không phân biệt chủng tộc, quốc gia, tôn giáo***”. Người nào muốn học thì Thích Ca Mâu Ni Phật sẽ tích cực dạy cho họ. Các cô giáo trong hệ thống của chúng ta, nếu sau khi chúng ta đào tạo xong mà các cô nghỉ, đi làm ở nơi khác thì chúng ta cũng không buồn phiền, chúng ta vẫn rất vui vẻ.

Hòa Thượng nói: “***Cho dù bạn tin tôn giáo nào chỉ cần bạn chịu theo Ngài, Ngài đều nhiệt tâm dạy bạn. Thích Ca Mâu Ni Phật bắt đầu làm công tác giáo dục từ năm 30 tuổi, đến 79 tuổi thì Ngài ra đi, Ngài dạy học 49 năm. Ngài đã giảng Kinh hơn 300 hội, nói pháp 49 năm, thời gian Ngài dạy học rất dài, thành quả rất thù thắng. Trên thế gian này không tìm được người thứ hai***”.

Có người nói với tôi, Thầy của họ nói, muốn dịch được chữ Hán thì cần học tập trong khoảng 15 năm. Tôi nói với họ một cách chắc thật là mỗi người chỉ cần 3 đến 5 năm

học tập là có thể dịch thuật được. Đầu tiên, chúng ta học 214 bộ, nếu mỗi ngày chúng ta học 3 chữ thì khoảng 3 tháng là chúng ta có thể học xong. Sau đó, chúng ta chọn một bộ Kinh để chép, thí dụ như chúng ta viết “**Kinh Vô Lượng Thọ**” một cách cẩn thận và tra cứu từng từ trong từ điển. Bộ Kinh đầu tiên chúng ta học trong 01 năm, bộ Kinh thứ 2 chúng ta học trong 6 tháng, bộ Kinh thứ 3 chúng ta học xong trong chưa đến 6 tháng, sau 3 bộ Kinh thì chính mình đã có thể tự dịch. Ngày trước, có một người Thầy đã bắt đầu bằng cách chép Kinh và học từng chữ trong từ điển, hiện tại, Ngài đã là một nhà dịch thuật nổi tiếng trong miền Nam. Chúng ta y theo phương pháp này mà làm là được.

Hòa Thượng nói: “**Thích Ca Mâu Ni Phật giảng Kinh nói pháp suốt 49 năm, Khổng Lão Phu Tử chỉ dạy học trong 05 năm nhưng đã trở thành vạn thế sư biểu, vị Thầy của muôn đời. Thời gian dạy học của Khổng Lão Phu Tử ngắn nhưng hiệu quả rất cao, vì sao Ngài có được thành quả lớn như vậy? Chính là vì Ngài đã làm được**”. Ngày trước, Khổng Lão Phu Tử chu du đến các nước khác nhau nhưng sau đó vì không có người trọng dụng nên Ngài trở về quê hương và bắt đầu dạy học, Ngài dạy học trong khoảng 5 năm, từ khi 68 tuổi đến năm 73 tuổi.

Điều quan trọng nhất là Khổng Lão Phu Tử đã làm được. Khi học trò hỏi Khổng Lão Phu Tử, làm thế nào để không phạm phải lỗi. Ngài dạy học trò ba chữ: “*Tu vô tà*”. Tu tưởng không tà vậy. Chúng ta tất cả mọi sự, mọi việc không khởi tâm động niệm, không khởi ý niệm được mất, lời lỗ, hơn thua, tốt xấu. Khổng Lão Phu Tử dạy chúng ta ba chữ mà ngày đến người tu học Phật pháp cũng cần rất nhiều năm để làm được.

Hòa Thượng nói: “**Thế nào gọi là Thánh nhân? Họ thấy đều làm được, làm được rồi thì đi dạy người, cho nên họ có năng lực cảm thông, chiêu cảm được rất nhiều người**”. Vì sao chúng ta không thể chiêu cảm được người? Vì chúng ta nói và làm trái ngược nhau. Ngày nay, khoa học kỹ thuật phát triển mạnh mẽ, ngày trước chúng ta đã làm sai và được ghi lại thì chúng ta không thể xóa đi được.

Trên Kinh Phật nói: “**Chúng ta làm sai mà được viết bằng lời, những lời này người khác đọc được thì chúng ta sẽ phải chịu nhân quả mãi cho đến khi những lời dạy này mất đi ở thế gian**”. Điều này rất đáng sợ! Nhiều người tưởng rằng họ niệm Phật thì họ sẽ được ra đi một cách nhẹ nhàng, thanh thản trên đài sen nhưng chúng ta phải đạt đến công phu thượng phẩm thì chúng ta mới được điều này. Công phu chúng ta ở hàng hạ phẩm nên chúng ta sẽ phải chiến đấu với ma quân. Ma quân là tập khí, phiền não của chúng ta.

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật thành đạo dưới gốc cây Bồ Đề, ban đầu, Ngài nhìn thấy Ma vương đến dọa nạt, sau đó, khi không thể dọa được Phật thì Ma vương biến hiện thành nàng Da Du Đà La. Nàng Da Du Đà La nói những lời nói, hành động thân quen với Phật để khiến Ngài động tâm nhưng tâm của Phật đã thanh tịnh, trí tuệ đã bừng sáng nên Ngài không bị cám dỗ. Thánh nhân là người đã làm được giáo huấn của Phật Bồ

Tát. Nhiều người được người khác suy tôn, họ tưởng mình là Thánh nhân, đây là họ tự gạt mình và gạt người.

Hòa Thượng nói: **“Thánh nhân là người mà khởi tâm động niệm, lời nói việc làm đều phù hợp với luân lý đạo đức, phù hợp với chân tướng của mọi sự, mọi việc, với trật tự của vũ trụ nhân sanh”**. Phạm phu làm theo tập khí nên mọi khởi tâm động niệm, lời nói đều sai. Thánh nhân không phải là người có danh tiếng, tiền tài, địa vị, được nhiều người tung hô.

Hòa Thượng nói: **“Người mà nói ra những điều mà mình hoàn toàn làm đến được thì đó là Thánh nhân”**. “Làm đến được” là làm được đến nơi, đến chốn. Chúng ta hiểu nghĩa của hai từ “Thánh nhân” một cách sơ sài, qua loa nên chúng ta mới bị gạt. Ngày trước, tôi cũng hiểu lầm về hai từ này, trong lòng tôi cảm thấy có gì đó “sai sai” nhưng tôi không biết là sai chỗ nào! Nhờ học tập với Hòa Thượng nhiều năm mà tôi đã nhận ra mình sai ở đâu.

Hòa Thượng nói: **“Làm được rồi mới nói ra thì đó là Thánh nhân. Nói ra rồi và làm đến được thì đó là Hiền nhân. Nói ra được mà làm không được thì đó là gạt người. Hiện tại, người gạt người rất nhiều”**. Người xưa kể câu chuyện, có một vị quan nói với công chúa, khi nào công chúa rảnh thì ghé vào nhà vị quan đó để ăn chay. Công chúa nói: **“Xấu ác như ông mà cũng ăn chay sao!”**. Ông quan nói: **“Thần nấu để người khác ăn con Thần ăn mặn!”**. Chúng ta phải hiểu được tiêu chuẩn của Thánh nhân, Hiền nhân và thế nào là phạm phu. Giáo dục của Phật, của Thánh hiền là giáo dục chân thật.

Để xây dựng một ngôi trường, chúng ta cần chi phí hàng chục tỷ, nếu chúng ta không chân thành làm giáo dục thì chúng ta không bỏ ra số tiền này. Nhiều người nói rằng, chúng ta mở trường để thu học phí, nếu họ quan sát cẩn thận thì họ sẽ biết các khoản chi phí để vận hành một ngôi trường lớn như thế nào.

Giáo dục của Thánh hiền, của Phật Bồ Tát là giáo dục từ nền tảng thẳng đến thành Phật. Nếu chúng ta được tiếp nhận giáo dục này thì hoàn cảnh sống như thế nào chúng ta cũng hạnh phúc, an vui. Như người xưa nói: **“Thanh bản lạc đạo”**. Ngày nay, rất nhiều nơi dạy người **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, giáo dục của Phật Đà dạy chúng ta xa lánh những thứ này.

Chúng ta càng học thì chúng ta sẽ càng thâm thấu, hiểu sâu hơn, nếu thời gian học tập chưa đủ thì chúng ta sẽ không thể hiểu sâu. Chúng ta đã học xong **“1200 chuyên đề”**, **“Tịnh Không pháp sư gia ngôn lục”**, **“Phật pháp vấn đáp”**, Hòa Thượng chỉ nói những điều cần phải nói, có những điều Ngài nói hàng trăm lần, việc này giúp chúng ta dần dần ngấm và vỡ ra hay đây chính là chúng ta **“hoát nhiên đại ngộ”**. Khi chúng ta **“hoát nhiên đại ngộ”** thì chúng ta mới thật làm.

Chúng ta thường không thật làm mà chỉ làm ở mức độ dễ coi. Chúng ta càng thật làm thì càng có niềm tin, có niềm vui. Chúng ta có niềm vui chân thật thì chúng ta sẽ dần bỏ niềm vui của “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”.

Nếu không có đủ thời gian để thâm thấu giáo huấn của Phật Bồ Tát thì chúng ta không thể ngộ. Năng lực độ sanh, sức nhiếp hóa chúng sanh của Phật là không ai có thể sánh bằng, thế nhưng, những chúng sanh có thể được nhiếp hóa phải là chúng sanh hữu duyên, phải là chúng sanh chân thật giác ngộ quay đầu. Chúng ta cần phải có thời gian để thâm thấu!

Chúng ta đã bắt đầu học vào buổi sáng khoảng 5 năm, nếu người nào học thời gian dài thì sẽ có độ thâm thấu rất lớn, cách nghĩ, cách làm, cách nhìn của người đó sẽ hoàn toàn khác. Trong 5 năm qua, tôi là người học đầy đủ tất cả các buổi học nên tôi làm mọi việc ngày càng rõ ràng, đơn giản, thiết thực. Thí dụ, bắt đầu từ năm nay, chúng ta sẽ chỉ tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ, vợ chồng ở ba miền Bắc – Trung – Nam. Khi mọi người dự định tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ, vợ chồng ở Hà Nội vào tháng 4 thì tôi nói, chúng ta phải tổ chức sau ngày lễ kỷ niệm lớn của Quốc gia. Chúng ta đủ thời gian thâm thấu thì khi chúng ta làm mọi việc, chúng ta sẽ ngày càng nghĩ đến người, không nghĩ đến ta.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!